

Bemerítés Nógrádmegyében!

Hosszú idő után újból megmozdult a víz a nógrádmegyeri gyülekezet bemerítőmedencéjében. *Krizsanyik Arnold* állt a medence szélén azzal az elhatározással, hogy Jézus Krisztusba vetett hitét bemerítéssel is megpecsételje. Gyermekkorában nagyszüleivel járt az imaházba, ahol az éppen ott szolgáló lelkipásztorok feleségei foglalkoztak a gyerekekkel, majd 14-15 évesen engedett a barátok csábításainak, akik teljesen más irányba vitték az életét. Míg ő másként élt, Isten Lelke munkálkodott, és a gyermekkorban szívébe hullt igemagvak növekedni kezdtek. Így 28 évesen csodálatos változás állt be az életében. Titokban olvasta a Bibliát, és egyre többet akart tudni Istenről. Józsué 1,8-9. verseinek olvasása után úgy érezte, ez teljesen neki szól. Erőt, biztatást kapott, hogy ne féljen, legyen bátor és induljon el ezen az úton. Ekkor elhatározta, hogy felveszi a kapcsolatot a helyi lelkipásztorral, és segítségét kéri. *Lados István* lelkipásztor szívesen vállalta a vele való találkozást. Együtt imádkoztak és foglalkoztak Isten igéjével, míg Isten segítségével megértett arra, hogy kérje

a gyülekezetet, vegye őt tagjai sorába. A gyülekezet örömmel vette a kérést, és meghallgatta őt. A kérdésekre adott válaszai és bizonyágtétele is kifejezte, hogy megértette és érzi, hogy Jézus érte is meghalt és az ő bűneit is eltörölte. Mindezek után a gyülekezet alkalmasnak találta a tagságra. Így következhetett 2011. július 17-én a bemerítése, melyen ígét hirdetett *idős Kovács Géza* lelkipásztor, mindenki Géza bácsija. A bemerítést *Lados István* helyi lelkipásztor végezte.

(folytatás a következő oldalon)

Spurgeon-díjasunk: Balog Miklós

Balog Miklós (1934) *baptista lelkipásztor-költő hűséges gyülekezeti és közegyházi szolgálatait, különösképpen kiemelkedő költői és énekszövegírói munkásságát Spurgeon-díjjal köszöni meg a Magyarországi Baptista Egyház Országos Tanácsa. Az alábbi laudáció – melyet Marosi Nagy Lajos készített – a díj átadásakor, augusztus 21-én a Tahi konferencián hangzott el.*

Balog Miklós testvér 1934. február 19-én született Békéscsabán, ahogy életrajzában írja: „hívó szülők hitetlen

gyermekéeként”. Alap- és középfokú iskoláit Békéscsabán és Pécsen végezte, majd a Szegedi Tudományegyetem bölcsészkarán szerzett középiskolai tanári diplomát. Bár a gyermekori vasárnapi iskolás ismeretek birtokában volt, az egyetemi évek – vallomása szerint – „meggyőződéses ateistává” tették, amit csak megtérése után ítélt kárnak és szemétnak. A vasárnapi iskolában szerzett bibliai alapismeretek hasznát is csak életének későbbi éveiben ismerte fel.

(folytatás a 295. oldalon)

Nem azért kell tudományokat tanulni az iskolában, hogy később mindennek magunk is utánajárjunk, hanem azért, hogy meg tudjuk különböztetni a hiteles, a módszereket szigorúan betartó tudományt az áltudományoktól. (Mérő László)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

...nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján. (Fil 3,9)

A HÉT GONDOLATA

A megtérésre-újászületésre szoktuk azt is mondani, hogy gondolkozásváltás... Ez a gondolkozásváltás életünk alapjait rengeti meg. Ki vagyok én? Erre a kérdésre minden újászületett ember egészen új választ ad. Bárholnan is érkeztem, életem alapjait immár Krisztus-hitem határozza meg. Vajon nem túl kockázatos-e ennyire felégetni magunk mögött a hidakat? Ha Isten Lelke meggyőzött Krisztus ismeretének páratlan nagyságáról, akkor nincs az az ár, ami túl sok lenne érte.

Ő azt is világossá teszi, hogy melyek is azok a fontos eddigi kapaszkodók, amelyek ezután csak akadályoznának az ő megismerésében. Ebben lehetnek ugyan a különböző emberek között egyezőségek, de alapvetően ez mindenkinél nagyon egyéni. Nincs olyan megtérés, amely ne járna ehhez hasonló örömteli múltfelszámolással és egyben új jövőfelismeréssel. (Egri Béla)

A HÉT GYAKORLATA

Miben kellene megváltoztatnod a gondolkodásmódodat? Tedd meg!

A HÉT IMÁJA

Uram, látod, milyen nehéz nekem máshogy gondolkodni, máshogy vélekedni, mint ahogy megszoktam. Segíts nekem most, amikor hozzád, gondolataidhoz akarom igazítani az enyémekeket! Ámen.

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Szeptember 10-én** 17 órai kezdettel **Kodály értékrendje zenei munkásságában** címmel tart előadást **Oláh Gábor** az Újpesti Baptista Imaházban (Kassai u. 26.). Közreműködik a Baptista Központi Énekar. Mindenkit szeretettel várunk!

♦ **Szeptember 12-16-ig János-halmán a BMC Házban hitmélyítő hetet** szerveznek **Ulrich Hofius** (evangélista, Németország) vendégelőadásával. Minden érdeklődőt szívesen várnak. A hét hétfőn délben kezdődik, és péntek ebéddel ér véget. Mi várható? Jó igei tanítás, lelkigondozó beszélgetések, kirándulások, és szolgálat is a város szükségben élői felé. Jelentkezés és információ: 30-9531-737, bmszbyar@t-online.hu.

♦ **Október 10-től** kezdődően **Háborúság-békesség címmel előadás-sorozat indul a Ráday Kollégium Dísztermében** (Budapest IX., Ráday u. 28.) esténként 18 órai kezdettel. A sorozat előadói **dr. Pálhegyi Ferenc, Brouwerné Pálhegyi Krisztina** és **Fűtő Róbert**. A programsorozat alkalmi a következőképpen alakulnak:

Bennem dúló harcok

- Október 10. Ki vagyok én? Mennyit érek?

- Október 17. Vádol a lelkiismeret

- Október 24. „Mi dolgunk a világban?”

Harcok az emberekkel

- November 7. Kerüljem vagy vállaljam a konfliktusokat? (B. Pálhegyi Krisztina)

- November 14. Le kell győzőm vagy meg kell értenem a másik embert? (B. Pálhegyi Krisztina)

- November 21. Mi a szeretet, ha nem érzem? (Fűtő Róbert)

Küzdelem az életért

- November 28. Utolsó ellenségem, a halál

- December 5. „Béküljete meg Istennel!”

- December 12. A békéltetés szolgálata

Bemerítés Verese gyházon

Baranyi László Zsolt, Csernus Máté, Varga Zsolt, Vaskó Mihály és Révész Árpád

Örömmel adjuk hírül mindnyájatoknak, hogy 2011. június 19-én a verese gyházi baptista gyülekezetben három férfiú: **Csernus Máté, Varga Zsolt** és **Vaskó Mihály** bemerítkezett az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevére. Gyülekezetünkben vasárnap délelőtt és délután **Révész Árpád** nyugalmazott lelkipásztor hirdette az ígét. A délelőtti alkalmon Máté evangéliumának 28,18–20. verseit tanulmányoztuk. Tulajdonképpen a bemerítés témáját jártuk körbe: fontos a bemerítés előtti (tanítványtoborzás) és utáni (szentségképző) tanítás. A délutáni alkalmon került sor a bemerítésre. Révész testvér igehirdetése ezúttal nemcsak a hívőkhöz, hanem a jelen lévő nem hívő rokonokhoz, barátokhoz és ismerősökhöz is szólt. A bemerítést **Baranyi László Zsolt**, gyülekezetünk lelkipásztora végezte el hitvallásuk alapján. Meghallgattuk a bizonyítételeket: Csernus Máté hívő családban nőtt fel, szüleivel eljár az imaházba, de Isten és az ő dolgai nem igazán érdekelték. Egy kérdés azonban nem hagyta nyugodni: miért

halt meg Jézus? Sokat gondolkodott ugyanis az ő kereszthaláláról, és ekkor értette meg, hogy Jézus érte is meghalt. Megvallotta bűneit, és élete is megváltozott. Varga Zsolt testvérünk szintén hívő család gyermeke. Azonban mihelyt lehetett, kimaradt az imaházból. Felnőttként családot alapított, majd egy váratlan, súlyos betegség kényszerítette arra, hogy át-gondolja céljait, életét. A lábadozás végén megértette, hogy Jézus érte is feláldozta drága életét. Így eldöntötte, hogy ezentúl vele éli napjait. Vaskó Mihály nem hívő családban nőtt fel, gyermekként nem talált választ arra, hogy mi lesz vele halála után. Talán örök megsemmisülés. Többek között ez is kilátástalansággal töltötte el. Fiatal, dolgozó felnőttként munkatársával kezdett el Jézusról beszélgetni. Eldőlt a szívében, hogy szeretne Jézussal élni, csodálatos időszak volt ez, eltűnt a reménytelenség is, helyette ott van a hit az öröklét felől. Egy református gyülekezetben megkeresztelkedett. Lukács 7,18–35 alapján felismerte, hogy szükséges bemerítkeznie. Végezetül pedig imádkoztunk értük, együtt dicsértük az Urat hálaénekekkel, és szeretetvendégséggel folytattuk az ünneplést. Isten áldja meg őket, és a Szentlélek vezesse minden útjukon az újonnan megtérteket és minket is!

Dr. Surman Enikő

Bemerítés Nógrádmegyében! (folytatás a címloldalról)

Énekekkel, zenével az egerszóláti fiatalok szolgáltak, és ezalatt a lelkipásztor és az új tag újra elfoglalták helyüket az emelvényen. Egy közös ének után a két lelkipásztor kézzel a fejjel imádkozott az új tag fölött. Majd a gyülekezet közösen énekelte az „Öröm van a mennyben...” kezdetű éneket. Ezután köszöntések következtek. Elsőnek a helyi lelkipásztor köszöntötte, és átadta a gyülekezet ajándékát: egy Bibliát és **Rick Warren** Céltudatos élet című könyvét. Majd a vendégszolgálatot végző Kovács Géza lelkipásztor köszöntése következett. Ezután az egerszóláti

lelkipásztor, majd **Krizsanyik Győző** lelkipásztor köszöntötték, az utóbbi úgy is, mint rokon. A körzet állomásai részéről **Bárány Bertalanné, Bárdos László, Nagy Silviu, Grajzel Pál** köszöntötték gyülekezeteik nevében. Egy közös ének következett és befejező imádság **Lados István** részéről. Ezekkel még nem ért véget az ünneplésünk, mert szeretetvendégség alatt személyes köszöntésekre került sor vendégek és rokonok részéről. Nagy volt az öröm.

Az Úr legyen a dicsőség!

Krizsanyikné

Spurgeon-díjasunk: Balog Miklós (folytatás a címloldalról)

Az ifjú Balog Miklós érdeklődése két irányban erősödött, úgymint a versek szeretete és a sport. Óvodáskorra óta szavalt a gyülekezetben, az iskolában, sőt, az egyetemi szavalóversenyen első díjat szerzett. A kora ifjúságában megismert *Túrmezei Erzsébet-, Reményik Sándor-, Mécs László-, Füle Lajos- és Somogyi Imre-*versek üzenetei világnézeti devianciájának éveiben is ott szunnyadtak a szívében, ami későbbi megtérésének alapját képezte.

A sport iránti rajongása az ökölvívás felé sodorta, amely vallomása szerint „nem éppen a szelidséget szította benne”. Egyetemi éveit lelki szempontból később a tékozló fiú útjához hasonlította, ahol betegségek, szerelmi csalódások rendítették meg bölcseleti ateizmusát, és fordították őt tékozló útján az atyai ház felé.

Hitvalló bemerítkezése is egyetemi városához, Szegedhez köthető, ahol 1956 októberében *Boros Gergely* lelkipásztor testvér baptizálta. Nem sokkal ezután a benne munkálkodó Lélek megmutatta igazi hivatását, a lelkipásztori szolgálatot, amelyet mint igehirdető először Boros Gergely testvér mellett az akkor kiterjedt szegedi körzet gyülekezeteiben végzett igen eredményesen. Mint egyetemi diplomás 1960–1961 között hallgatója volt a Baptista Teológiai Szemináriumnak. Tanárai közt szívesen emlékezik többek között *Csia Lajosra, Baranyai Mihályra, dr. Nagy Józsefre* és a ma már Spurgeon-díjas társaira: *Beharka Pálra, Kovács Gézára, Nagy Jánosra* és *dr. Páth Gézára*. Kapcsolata a szemináriummal nem szűnt meg, évekkel később több szemeszteren át tanított az intézményben többek között retorikát, vallásos irodalmat, és az Egyház és társadalom nevet viselő kollégiumot vezette.

Igehirdetői szolgálatait 1960-ban kezdte meg Jánoshalmán, de csak 1962-ben avatták fel lelkipásztorrá. 1966 nyarán foglalta el Tahitófalu imaházának történelmi szószékét, és ez időben Tahí Tábort gondnokaként is szolgált. Súlyos szívbetegsége ellenére 1976-ban felvállalta a miskolci körzetet, ahol 1989-ig végzett eredményes munkát. 1989 nyarán Dunántúl legnagyobb gyülekezetének lett a lelkipásztora Pécssett, ahonnan már mint nyugalmazott lelkipásztor került vissza Miskolcra, ahol idő-

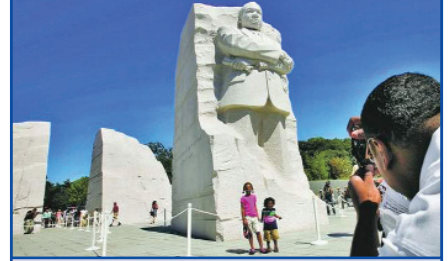
közben felépült családi otthona. Szűkség volt rá a gyülekezetekben is, ahol 2000-tól megválasztott lelkipásztorként, majd később ügyintézőként végzte pásztori szolgálatát. Hivatásának megkoronázásaként 2009-ben anyagyülekezete, Békéscsaba hívta meg lelkipásztornak, ahol a szolgálatot néhány hónapja fejezte be. Mint tekintélyes lelkipásztor több ízben is elnökként vezette az északi és a dunántúli egyházkerületeket.

Lelkipásztori szolgálata mellett egy csepp sem távolodott el költői hivatásától, amelyet már jó régen a biblikus gondolatok és igehirdetés szolgálatába állított. A megtérést követő irodalmi munkásságáról ekképpen ír életrajzában: „Lányokat bálványozó szerelmes versek helyett Isten dicsőítő rigmusok születtek szívem ujjongó húrjain.” Verseit ezután az Úrnak ajánlotta és hozta mint kéréket. Így nevezte el versesköteteit is. Először *Gerzsenyi Sándorral* közösen 1980-ban jelent meg az Első kéve. 1997-ben a Második kéve, és legutóbb 2005-ben a Kévéim. Ki ne ismerné az általa szerkesztett, hártypapírra gépelt Alfa és ómegát, a vasos antológiát, amelyet egyházi kiadóval közösen terjesztett gyülekezeti használatra. Nagy hatású prédikációit nemcsak az Istenről kapott szép orgánum, hanem gondolatgazdag, irodalmi stílusban elmondott igehirdetés is jellemezte, amelyben költészete is helyet kapott. Poétikus tehetségét énekszövegekben is kamatoztatta már 1960-ban, a hit hangjai reformkiadásakor, és a 2003-ban megjelent Baptista gyülekezeti énekeskönyv szerkesztése idején.

Balog Miklós testvér igehirdetése a hosszú évek során sokakban hagytak mély nyomokat, verseit gyülekezeteinkben szavalják, énekszövegei által ma is százak dicsőítik az Istent. Bátran mondhatjuk, hogy a talentumaival jól sáfárkodó testvérünket ajándékkal kapta baptista közösségünk. E laudáció végén álljon itt köszöntésül az általa kedvelt időmértékes verselésben írt áldás:

*„Áldjon az Úr keze téged, s őrizzen meg a bajtól!
Sőt, ha reád tör, akkor is, abban is, azzal is áldjon!
Orcájának a fénye ragyogjon rád szeretettel,
és könyörüljön rajtad, esendő gyermeke lévén!
Orcáját fordítsa feléd hű gondviselése,
s békéjének a gazdagságát adja örökre!”
(Balog Miklós: Áldjon az Úr keze, 2004)*

Tíz méteres gránit emlékmű Martin Luther Kingnek

Az USA és Kína politikai súlyú spirituális „ugrása” a tiszteletes úrnak is köszönhető

Ilyen sem volt még: lelkésznek, prófétai igehirdetőnek eddig még nem emeltek tíz méteres gránit emlékművet sehol a világon. Most igen, mégpedig Washington városközpontjában, a West Potomac Parc-ban. A baptista mártír prédikátor, az emberjogi harcos és békeaktivista személyisége, valamint a gyilkos golyót végtelenszer túlélő életműve előtt tiszteleg így az utókor. A szobor augusztus 22-től látható az amerikai fővárosban.

A hivatalos avatóceremóniára néhány nappal ezelőtt, augusztus 28-án került sor, a washingtoni békemenet és a 250 ezer ember előtt elmondott híres „Van egy álmom” kezdetű beszéd 48. évfordulóján. A szoborhoz vezető utat feliratos szürke márványfal szegélyezi, rajta tizennégy idézet *King* beszédeiből, igehirdetéseiből és írásaiból. Ezek alapvetően foglalják össze életének négy fő üzenetét: az igazságosságra törekvést, a demokráciavágyat, a reményt és a szeretetet.

Érdekes az is, hogy a szoboralak megformálásával *Lei Yixin* kínai szobrászművészt bízták meg, ami igen jól illik ahhoz a tényhez, hogy Amerika multikulturális nagyhatalom. Yixin a sajtónak elmondta: „*King* látomása még ma is elevenen él a lelkünkben. Még mindig készen vagyunk hozzá képest, ezért szükségünk van rá”. Ezt látja a kínai művész *changshai* műterméből és lelkéből áttekintve az óceánon meg az égi óceánon.

Az is figyelemre méltó, s talán *Martin Luther King* igencsak kiterjedt, egyre vonzóbb „utóéletének” tudható be, hogy erre a monumentális alkotásra, látványos híradásra 15 éven át folyt az adakozás.

Dr. Békefy Lajos

Infó a munkamezőről Az „egy emberesek” csodája...

Klári kitarató. Nagyon tud szeretni. És bölcs. Nagyon ért a gyerekekhez. A legelesettebbekhez is, a kis elhanyagolt roma gyerekekhez és a halmozottan sérült kicsikhez és nagyobbakhoz. Amikor elkezdte a Palánta-munkát, egy olyan intézetbe került, ahonnan a korábbi hitoktatók mind „kikoptak”. Ezt utólag hallotta meg az igazgatótól, aki – a tanév vége felé – elmondta Klárinak, hogy nem sok esélyt adott neki sem. De most már csodálkozik – érzi, látja és tapasztalja, hogy Klári mást hozott. Látja, hogy nem adta fel, hogy a gyerekek csüggnék rajta, és nemhogy kiborítanák őt, de inkább átfőrnének. Szemmel látható a változás. Pedig ezekről a gyerekekről már mindenki lemondott. De az Ige, a Szentlélek (akinek Klári bátran enged mindig), az imádság és a szeretet csodát tesz.

Klári meséli: A D-i iskolába bizony nem volt túl szerencsés, hogy szombaton jártam. Ilyenkora már hazaviszik a gyerekeket. Akik azonban ott maradnak, általában a halmozottan sérült gyerekek, úgy 16-17 gyerek. De ők aztán mind jönnének be az órára. Jönnek is, én fogadom őket, szeretem, ha ott vannak.

Van köztük egy „kisfiú” – talán a legsérültebb –, aki úgy hallgatja a zenét, hogy teljesen odahajítja a fejét a magnóhoz. Amúgy őt így hívják: „egy emberes” gyermek – olyan, akivel külön kell lennie egy pedagógusnak, mert máskülönben senki nem bír vele. De nálam, a bibliafoglalkozáson elvult tíz másik gyerek között! Semmiképpen nem akar kimenni.

Egyébként a gyerekek teljesen megérik, hogy imádkozom értük. Minden alkalommal megáldom őket. Ők már kérik, hogy imádkozunk, hogy tegyem a fejükre a kezem. S ezt mindig megkapják. Tudom, hogy maga az Úr Jézus végzi bennük a munkáját, és tudom, hogy ő nagyon szereti ezeket a „legkisebbeket”, akiket olyan sokan semmibe vesznek és megvetnek.

Imádkozzál Jézushoz!

Találkoztam egyszer egy nagyon magas, hatalmas kezű fiatalemberrel
(folytatás a következő oldalon)

Hírek Soltvadkertről

A *BékeHírnökben* az utolsó híradásunk egy örömhírről tudósított 2010. február 21-én: nyolc testvér bemejtéséről, akik a roma gyülekezet megalapítói lettek.

Bemejtési ünnep még két alkalommal ismétlődött 2010-ben. Pünkösdkor – május 23-án – *Forgóné Balog Edit* (55 éves) bemejtésén lehetünk részesei a mennyei örömmek, amikor a biztonyságtételében elmondta hazaérkezésének történetét. Veresegyházon, hívó baptista családból indult *Marsal János* lelkipásztor idejében, majd nagy kitérővel távol került a gyülekezettől. Súlyos betegségéből épülve hallotta meg a régi kedves éneket: „közelb hozzád, Uram...” Hálát érzett és azt, hogy megváltozik az élete, vágyódik a gyülekezet után. Nagynénjével jött el a vadkerti gyülekezetbe, ahol lelki otthonra talált. A bemejtést a gyülekezet lelkipásztora, *Kelédi Géza* végezte.

November 7-én mozdult meg újra a víz a medencében, amikor három boldog ember tett bizonyosságot Jézus Krisztus megmentő szeretetéről.

Balogh Józsefné Marosi Jolán (60 éves) baptista családba született, ősei, rokonai között többen vezető beosztásban szolgáltak, szolgálnak közösségünkben. Gyermekként az újpesti gyülekezetben élt és járt vasárnapi iskolába. Később eltávolodott a közösségtől és Istentől is. Tíz éve sok próba és betegség érte, és érezte, hogy vissza kell térnie a gyülekezethez. Nyugdíjasként költözött Kiskunmajsára férjével, és így került közel a vadkerti gyülekezetbe, ahova – bár „délutáni műszakba”, de – boldogan beállhatott Isten szőlőkertjébe. *Tóth Ferencné Tóth Irén* (59 éves) szintén vasárnapi iskolásként indult a helyi gyülekezetből, de a maga útját járta eddig. Életének nehézségei, sorozatos kudarcai ébresztették rá bűneire, mulasztásaira. Gondolatban már többször állt a medence szélén fehér ruhában, de mégis hosszú volt az út a beteljesedésig: végérvényesen eldönt a szívében, hogy a hátralevő életét Krisztussal szeretné leélni. *Kelédi Ferenc* (15 éves) már hívó családban született, valójában egyidős szülei imaházba járásával. Megtérése a fonyódi baptista nagytáborhoz kötődik (2010). Kiváló előadások, csoportbeszélgetések és az utcai evangelizálás nagy hatással voltak rá, melyekben mint hangosító technikus is részt vett. Itt született az elhatározás, hogy ő is befogadja szívébe Jézust, és ezután már csak vele akar élni. A boldog gyülekezet előtt *Papp János* nyugalmazott

lelkipásztor hirdette az ígét, a bemejtést *Kelédi Géza* lelkipásztor végezte.

Bensőséges avatási ünnepsége 2010. október 17-én volt a gyülekezetnek, amikor *Révész Rezső* testvér (56 éves) presbiteri szolgálatában kapott megerősítést, *Kormos László* testvér (37 éves) pedig diakónusi avatásban részesült. *Marosi Nagy Lajos*, a Presbiteri Tanács elnöke szolgált az ígével is és végezte az avatást. Az avatóbizottság további tagjai: *Kelédi Géza* lelkipásztor, *dr. Ficsor Tamás*, a DBEK alelnöke, *Hufnágel Ádám* presbiter.

Énekkarunk és az ifjúsági együttes szolgálatai minden vasárnap áhítatra hangolnak. Lélekemelő és nagyon várt alkalmak a zenés áhítatok virágvasárnap és karácsony előtt a gyülekezetünkben, valamint a városi év végi adventi rendezvényen.

A roma gyülekezettel ismétlődő közös szolgálatot a kalocsai börtönben hűsvétkor és karácsonykor végzünk, amikor a gyülekezet ajándékait is elvisszük. Alkalmanként 130-150 elítélt hallgatja az örömmüzenetet.

Gyermek- és ifjúsági missziós munkák a bibliakörben, a Biztos Szikla klubban, a tini és veterán ifjúsági alkalmakon folynak. A kiteljesedése ennek a munkának a nyári Napsugár tábor. Ez évi rendezvényünkről a *Vadkerti Újság* is tudósított.

Hufnágel Ádám

Gyermekbemutatók

♦ **Soltvadkert Ifj. Sztojka Gyula** és **Raffai Barbara** negyedik gyermekének, **Sztojka Dánielnek** a bemutatása április 17-én történt. Július 3-án **Ficsor Gábor** és **Ferencz Veronika** második gyermeküket, **Ficsor Biankát** hozták először az imaházba. **Medveczki János** és **Lehoczki Zsuzsanna** első gyermeke, **Medveczki Márk Botond** június 26-án lett az Úr előtt bemutatva.

♦ **Kondoros Dobos Péter** és **Nemeshegyi Zsuzsanna** második gyermeküket, **Zalánt** augusztus 7-én hozták az Úr elé, akiért **Tötös János** nyugalmazott lelkipásztor imádkozott. (V. T.-né)

♦ **Békécsaba Bakai László** és **Bakainé Pásztor Andrea Ábel** nevű második gyermeküket július 17-én mutatták be az Úrnak és gyülekezetünknek. **Gál Lajos**, a Szeghalmi Baptista Gyülekezet lelkipásztora imádkozott az újszülöttért. (Á. Gy.)

A család és az emberiség jövője

A Családok Világkongresszusa Moszkvában rendezte demográfiai csúcscrétekezletét még júliusban. A zárónapon közleményt adtak ki, amely a hagyományos családi értékekre helyezi a hangsúlyt. A család és az emberiség jövője címmel jelent meg a Moszkvai Nyilatkozat, amelyből érdemes a következő részleteket elolvasni már csak azért is, mert tartalma nagyon összecseng a mi bibliai szemléletünkkel.

Mi, a Moszkvai Demográfiai Csúcs résztvevői, képviselvén különböző szociális, etnikai és vallási közösségekből származó családokat, a családügy és demográfia világában tevékenykedő vezető szakértőket, közösségi aktivistákat, civil szervezeteket, szülői szervezetek vezetőit, az üzleti élet vezetőit, oktatási és diplomáciai intézményeket, nemzeti kormányok és parlamentek képviselőit, valamint a civil társadalom egyéb felelős erőit, a világ 65 országát képviselve itt kijelentjük, hogy a természetes család a társadalom alapvető egysége és értéke, amely a földi civilizációk létezésének és az egész emberiségnek szükséges előfeltétele. A természetes család egy, alternatívák nélküli szükséges feltétel minden nemzet és állam túlélése, valamint fenntartható fejlődése szempontjából, alapvető és egészséges feltétele a demográfiai jólétnek...

Felkérjük az összes nemzet kormányait és a nemzetközi szervezeteket, hogy azonnal alakítsák ki a családok érdekeit képviselő demográfiai politikájukat, és fogadjanak el egy külön nemzetközi stratégiát és akciótervet a családokért, amely a család és házasság megszilárdítását célozza, védi az emberi életet a fogantatástól a természetes halálig, növeli a születésszámot, és elhárítja az elnéptelenedés fenyegető veszélyét!

Célunk továbbá, hogy véget vessünk a családi magánélet megzavarásának a következő ürügyek kapcsán: „családtervezés”, „a gyermek jogainak védelme” és „a nemek közötti egyenlőség”. Elfogadhatatlannak tartjuk a születésszabályozás politikájának folytatását, ez az egyik legnagyobb fenyegetettség, mely az emberiség túlélését érinti, és eszköze a család elleni offenzív megkülönböztetésnek.

Felhívjuk a közhasznú társaságokat, vallási közösségeket, vállalkozókat, médiában dolgozókat és valamennyi jó szándékú embert, hogy vegyenek részt a fentebb említett fenyegetések elleni harcban, melyek a családot és házasságot rombolják!

Támogatjuk a magyar embereket és a magyar kormányt abban a szándékában, hogy megvédik a természetes családi értékeket és az emberi életet a fogantatástól kezdve az új magyar alkotmányban rögzített elveknek megfelelően.

Egyhangúlag támogatjuk a család alábbi meghatározását, mely a 2010. október 7-11. között Rodosz szigetén megtartott civilizációk közötti párbeszéd nyilvános világfórumának zárónyilatkozatában kodifikálásra került, és szorgalmazzuk, hogy ez a meghatározás hivatalosan nemzetközileg elismert legyen.

A család a társadalom alapegysége (első eleme) az alábbi benne rejlő jellemzőkkel:

1. Férfi és nő egyesülése (az ENSZ közgyűlése által 1948. december 10-én elfogadott emberi jogok egyetemes nyilatkozatának 16. cikke szerint);

2. A házasságba lépés önkéntes jellege;

3. Házastársak együttélése;

4. Közös háztartás;

5. A házasságba lépés a társadalmi elfogadásnak megfelelő eljárás keretében az állami nyilvántartásba vétel formájában és/vagy releváns vallási szertartással történik;

6. Gyermekvilágra hozatalára, szocializálására és felnevelésére irányul. A család ugyancsak nélkülözhetetlen a létezés demográfiai feltételéhez, a reprodukció és a civilizációk fenntartható fejlődéséhez. Az anyának és apának elidegeníthetetlen és az emberi természettel összhangban lévő, alapvető, elsőbbségi és elsődleges jogai és kötelezettségei vannak, hogy közvetlenül oktassanak, felneveljenek, védelmezzenek és átfogó szellemi, erkölcsi és pszichológiai támogatást nyújtsanak gyermekeiknek;

7. A házasság felbonthatatlansága - a házastársak kezdeti kölcsönös szándéka, hogy az élet nehézségei ellenére élethosszig együtt maradjanak.

(folytatás az előző oldalról)

rel. Gábornak hívták. Nem volt két lába, csak egy. Kórházban találkoztunk. Ott vágta le a másik lábát. Fogyatékos fiú - sérült, aki bár huszonéves lehetett, de egy háromnegy éves gyermek szintjén volt.

Amikor fáj a lába, kórteremről kórteremre járt (gyermekkórház volt, ahol sok-sok gyermek feküdt komoly műtét előtt vagy után), s egyre kiáltozott: „Imádkozzál Jézushoz! Imádkozzál Jézushoz!” De nem volt, aki imádkozott volna vele... Amikor mi bekerültünk - egyik fiammal -, akkor megtalálta azokat, akik mindig készek voltak imádkozni vele. S amikor imádkoztunk együtt, akkor minden rendbe jött. Elmúlt a fájdalom.

Gábor megvigasztalódott. Utána megint fáj a lába - a hiányzó, s ő megint kiáltozott: „Imádkozzál Jézushoz! Imádkozzál Jézushoz!” S az imádság ismét használt.

Gábor újra és újra emlegetett egy misszionárius hölgyet. *Ibolya* néni.

Addig-addig, hogy kikutattam, ki lehet, és megszereztem a telefonszámát. Felhívtam. Elmondtam, hogy Gábor szeretné látni őt.

Ibolya néni igazából alig emlékezett Gáborkára. De azért bejött hozzá a kórházba, és nagy örömmel szerzett ezzel a fiatalembernek. Ki volt Ibolya néni? Az, aki Gábort réges-régen az Úr Jézushoz vezette. Mert lehet az ember fogyatékos, sérült és mindenkitől lenézett, „senki” mások szemében, de ha az Úr Jézus új életet ad neki, az az új élet valósággal ott fog dolgozni benne. Ő már Jézushoz tartozik, és ezt nem felejt el. Lehet, hogy nem tud írni-olvasni. De imádkozni igen. És lehet, hogy nem ismerik el őt az emberek - de az Úr Jézus mindig ismerni fogja őt.

Ezért csodálatos, amit Klári tesz - és ezért csodálatos, amit te teszel, amikor a sérült, lenézett, semmibe vett gyermekek és felnőttek szívébe beülteted az igazságot. Erre mindig fognak emlékezni.

Amúgy Gábor már az Úrhoz költözött. Ott biztos vagyok benne, hogy mind a két lába megvan, és mindig tud Jézussal beszélgetni. Egy nap személyesen fogunk vele találkozni.

Boldog, aki most, itt, ezen a földön elvégzi, amit az Úr rábízott. Ugye?

(Netről)

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Menyegzők

Soltvadkert Menyegzői ünnepek során külön hálaadási okunk, hogy 12 fiatal kötött házasságot – Isten színe előtt is – egy év alatt, ebből nyolc a vadkerti és négy más gyülekezetből való: *Lehoczki Renáta és Lakatos Miklós, Németh Éva és Franck Attila, Máté Arnold és Csikéri Noémi, Veszeli Norbert és Németh Csilla, Lehoczki Beáta és Török Attila, Révész Anna és Bayer Áron.* (HÁ)

Gyula *Farnas Ferenc és Farnasné Kiss Enikő* házasságának megáldását kérte a gyülekezet a házasságot ajándékozó Úrtól július 23-án. (M. J.)

Nagy Ferenc és Czirják Anita menyegzőjén együtt ünnepelt a Gyulai és Gyulavári Baptista Gyülekezet augusztus 6-án. (B. N.)

Legyen szó egy receptről, gyereknevelésről, egy nehéz helyzetbe jutott házasságról vagy egy házastárs elvesztéséről, attól kérünk tanácsot, aki már átment hasonló helyzetben. Olyan valakitől, aki nemcsak mondja, hogy megérti, hanem már ő is átélt ilyen nehézségeket.

A keresztyén élet nem mindig egyszerű. Néha olyan nehézségek jönnek – szinte a semmiből –, hogy nem értjük, miért történik velünk mindez.

Sok megpróbáltatás azért éri az embert, hogy a felszínre jöjjön, mi is van valójában a szívben. Isten belevihet a nehéz helyzetbe azért, hogy a bennünk lévő kételyek a felszínre törjenek. Amikor jön a megpróbáltatás, kiderül, mi is van bennünk valójában. Péter, az egyik tanítvány az utolsó vacsoránál azt bizonygatta, ha mindenki el is hagyná Jézust, ő sosem tenné.

De Isten beelátott a szívébe. Néhány nap múlva Péter háromszor is letagadta, hogy ismeri a Mestert. Mászt mondott, és más volt a szívében. Azt gondolta, elég, ha csak mondja, hogy hűséges lesz. Amikor látta, hogy Jézus miatt nehézségek is érhetik, akár bíróság elé állíthatják, börtönbe vethetik, sőt még keresztre is feszíthetik, akkor megjijedt.

Ő a szívekbe lát

Az Úr jobban ismeri a szívünket, mint mi magunk. Ne lepődjünk meg, ha egy-egy nehézség közepette olyan dolgok is a felszínre kerülnek, amelyekről nem is gondolnánk! Ezért ne tragédiának gondoljuk a megpróbáltatásokat, hanem olyasminnek, amitől mélyül a hitünk, és a tapasztalatainkkal majd másoknak is segíthetünk!

Minden megpróbáltatás egy döntési helyzet elé állít. Választhatjuk, hogy mérgeledünk, keseregünk és valakit hibáztatunk, vagy elhisszük azt, hogy ez is – bár nem látjuk, hogy hogyan, de – a javunkat fogja szolgálni. Mert minden próba után, ha abban végig kitarunk, erősebb lesz a hitünk.

A kísértés a sátántól jön, és a célja az, hogy elbukjunk. Az Istentől jövő megpróbáltatás azonban azért van, hogy lelkileg megerősödjünk, és ezáltal könnyebben vegyük a kö-

A kipróbált hit

vetkező akadályokat. Ha a nehézségekben kitartunk Isten ígéje mellett, akkor növekedik, gyarapodik a hitünk. Hiszen az Úr nem arra kíváncsi, hogy a szánkkal mekkora hitet tudunk mondani, hanem arra, hogy milyen hit van a szívünkben.

Adja az Úr, hogy semmilyen körülmények között ne tagadjuk meg a hitünket és az Istennel való kapcsolatunkat! Ne kössünk kompromisszumot! Ragaszkodjunk az ő beszédéhez annak ellenére, hogy a világi értékrend jelenleg egyre jobban eltér a bibliaitól!

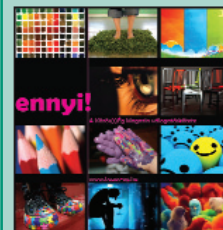
Drága testvérem! Ne vedd tragédiának a nehézségeket! Adj hála, hogy az Úr mindig rávilágít, mi is van valójában a szívedben! Ne feledd el, hogy minél több megpróbáltatáson mész keresztül, annál erősebb leszel te magad is, és majd másoknak is tudsz segíteni, ha hasonló próbák érik őket!

Durkó Anett

Könyvajánló

Ennyi!

Közös(s)Ég Magazin válogatás

Ha érdekel a világ és ami még azon túl van...

Az életben történik velünk egy s más a fogantatásunktól

kezdve addig, amikor elbúcsúzunk tőle. Az élet azonban nem csak ennyi. Hogyan lehet megélni már a jelen eseményekben az örökkévalót? A megélhető hit jegyében született rövid írások a *Közös(s)Ég Magazinban* jelentek meg az elmúlt három évben. Humor, irodalom, filozófia egy keresztyén szellemiségű író-gárda tollából: *Bölcsföldi András, Bagdán Zsuzsanna, Géczy Katalin, Hajdúné Tóth Livia, Miklya Luzsányi Mónika, Tóth Sára* és még sokan mások...

Keressük együtt a válaszokat! Az *Ennyi!* kötet megvásárolható a Parókia Sajtószolgálatnál: 1092 Budapest, Ráday utca 28. (belső udvar). Ára 2000 Ft.

A régi követ helyéből elmozdítva találtam Az ideai esztendő kettős Rottmayer-évforduló

Rottmayer János baptista hithős sírköve a kolozsvári házsongárdi temetőben a cikk szerzőjével

Tavaly decemberben arról beszélgettünk Szilágyi László testvérrel a Szeretet szerkesztőségi irodájában, hogy melyek azok a témák, amelyekről a lapban 2011 folyamán feltétlenül írni kell majd. Legelőször a Rottmayer Jánossal (1818–1901) kapcsolatos kettős évforduló jutott eszembe, ugyanis 2011-ben 145 esztendeje annak, hogy az úttörő missziómunkás Erdélybe, Kolozsvárra költözött. Emellett az idén Rottmayer János halálának 110-ik évfordulója is van.

A kolozsvári Házsongárd a magyar nemzet történelmének és kultúrájának szerves része lett. E temetőben nyugszik többek között a zsoldárfordító Szenczi Molnár Albert, a nyomdász Misztótfalusi Kis Miklós, a pedagógus Apáczai Csere János, a költő Reményik Sándor, Dsida Jenő, az író-építész Kós Károly, és a bibliaárus, prédikátor Rottmayer János is. Csodálkozva tapasztaltam, hogy az ő nevét egyetlen Házsongárdról szóló kiadvány, térkép sem tartja nyilván, pedig történelmi jelentősége vitathatatlan. A lutheránus részleg kapuján bemenve az ösvény mellett bal oldalt a harmadik sírhely volt Rottmayeré (mögötte néhány méterrel a két éve elhunyt Lászlóffy Aladár költő sírmeleke van). 1967-ben ebbe a sírba temették Papp Károly baptista prédikátort – az úttörő eredeti, német nyelvű sírkövét eltávolították. Idővel a Salamon család tagjait temet-

ték a sírba, az új kő hátára hosszú évekkel később került egy kicsiny márványtábla Rottmayer nevével.

Viszonylag gyakran ellátogatok a Házsongárdba, s első utam rendszerint Rottmayer sírjához vezet. Tavaly, egy őszi délutánon, meglepetésemre szépen felújított sírhelyet és egy egészen más emlékkövet találtam – amin már nem szerepel sem Papp Károly, sem Rottmayer János neve. A régi követ helyéből kimozdítva ideiglenesen az új hátához támasztották a kicsi emléktáblával befelé. (Nem kívánom ezt részletezni tovább.)

Lassan, de biztosan eljellegtelednek temetőink, „tört kövön és porladó keresztén” (Áprily) olvashatatlaná válnak a valamikor fontos, hangzatos nevek. Egyetlen név marad, ami romolhatatlanul tündököl – korszakok és rendszerek fölött: Jézus Krisztusé!

Kiss Lehel
lelkipásztor
Szamosújvár/Erdély

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

SZIGETSZENTMIKLÓS: Gere Pálné (Serestyén Erzsébet) augusztus 15-én, 77 éves korában, egyre súlyosbodó betegségből szabadulva költözött mennyei Urához. Az '50-es években Derecskéről került Szigetszentmiklóstra. 53 évet szolgált a gyülekezetben, és ugyanennyit élt együtt férjével is. Az üdvözítő kegyelemben vetett hittel augusztus 23-án búcsúztunk a helyi temetőben.

DEBRECEN: Július 12-én temetjük Kovács Lajosné (Tiba Irén) testvérünknek, aki 82 éves korában költözött az örökkévaló honba. Fiatalon tért meg, 1945-ben merítkezett be. Szolgálati területe az énekkar volt. Példás hívő életet élt, pedig sok küzdelemmel kellett szembenéznie, számos betegség, műtét, tragédia nehezítette mindennapjait, de hitét sohasem adta fel.

H I R D E T É S

♦ Zuglóban egyszobás, étkező-konyhás, cirkófűtéses lakás jó közlekedésnél, rendezett téglaházban kiadó. Érdeklődni lehet: 318-3929 vagy 06/20/885-4450.

ÚJRA TERVEZTÜK

Egy nap a missziós mozgósításért az OM, a Wycliffe és az Interserve Magyarország közös szervezésében

HELYSZÍN:
Olimpia Kávézó
(Kelenföld Missziós Központ, Budapest XI. ker. Etele út 55.)

IDŐPONT:
2011. szeptember 24.
900-1700

INFORMÁCIÓ:
www.wycliffe.hu
www.h.om.org
www.interserve.eu

Béke hírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: dr. Mészáros Kálmán egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula
• Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehírnok@baptist.hu • www.bekehírnok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A Béke hírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem örzük meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetések megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk.
Nyomtatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Útravaló szeptemberben

Kerekes Icu a legtisztább és legaranyosabb cigány kislány volt, akit valaha is tanítottam.

Első osztályba járt hozzám. Abban a tanévben kísérletezni akartak a gyerekeimmel, bár ezt én nem tartottam jónak. Egy egyetemi tanár jött minden reggel, és ő tanította a matematikát. Icuca gyenge volt. Számtanból is meg másból is. A tanárnő azonban az Icuca madonnás nyakláncára haragudott legjobban. Egyik nap letépte róla, és a sarokba dobta. A szünetben visszahelyeztem a medált és ezzel együtt mintegy a gyermek hitét is a maga méltóságába.

Másnap Icuca fél órát késett matekóráról. Faggattam, hol volt, hogy késhegett ennyit, amikor a tanár úgyis haragszik rá.

Csillogott a szeme, és tele volt bizalommal. - „Templomban voltam, kértem a jó Istent, segítsen kibírni a tanárt!”

A kislány megtanulta a matematikát, a tanár nem bántotta többet, ő pedig később egy erős iskolában érettségizett le. A hit megtartó erő még az iskolában is!

Frittmann Lászlóné

Idézetek szeptemberre

Az óvodáinknak, iskoláinknak nem bajnokképző tanfolyamoknak kellene lenniük, nem hiszem, hogy egy iskola versenyistálló kellene hogy legyen, ahol egyetlen dolog számít, az individuális eredmények, a sikerek, hanem az életre felkészítő, az élet szerves részét alkotó terrek, ahol egy realis világba való kilépésre készítjük fel a gyermekeinket. *(Böjte Csaba)*

Nevelni annyit tesz, mint emberré tenni. De ehhez az kell, hogy a nevelő is a gerincesek közé tartozzék. *(Juhász Gyula)*

Tanulj meg mindent, amit lehet, amikor csak lehet, akitől csak lehet! Egyszer eljön az az idő, amikor hálás leszel ezért magadnak. *(Sarah Caldwell)*

A spirituális (vagy immateriális) javak aránytalan eloszlása ma már éppen olyan nagy probléma, mint az anyagi javak eloszlásának aránytalansága, sőt lehet, hogy annál is nagyobb. *(Robert William Fogel)*

John Stotra emlékezünk

Billy Graham egy alkalommal így nyilatkozott róla: a legtisztéletreméltőbb egyházi ember korunkban. A *Time* magazin 2005-ben *Nelson Mandelával* és *Bill Gatesszel* együtt a legbefolyásosabb emberek közé sorolta. Az evangéliumi mozgalom egyik legnagyobb hirdetőjét, a protestáns megújulás egyik vezéralakját július 27-én, 90 éves korában érte a halál.

John Robert Walmsley Stott Londonban született 1921. április 27-én. Az egyetemet Cambridge-ben végezte, ahol francia nyelv és teológia szakos diplomát szerzett, majd anglikán lelkipásztor lett. 1945-től a londoni All Souls templomban szolgált.

Találó jellemzést írt róla *Szabados Ádám*: „Kétfelé figyelt: a világra (world) és az igére (Word). Evangélikusként segített a világnak megérteni az igét, tanítóként és prédikátorként segített a hívőknek megérteni a világot.” *(mindennapi.hu)* A *New York Times* egyik publicistája szerint „Stottot olvasni azért jó, mert látszik: a szerző gondolkodva marad hűséges a Szentírásához”. Szavát evangéliumi keresztyének milliói figyelték. Életrajzírói és méltatói szerint Stott akadályozta meg, hogy a második világháború után az evangéliumi mozgalom beszűküljön, szektás, fundamentalista közösséggé váljon, helyette új lendületet vett és növekedni kezdett az új protestáns mozgalom. Stott alázattal hirdette a gondolkodás fontosságát, és mereven elutasította az észellenes, szélsőséges fundamentalizmust.

Anglikán szolgálóként megnősülhetett volna, ám ezzel a jogával sosem élt, megmaradt cölibátusban. Mértékletességéről szólva *Billy Graham* úgy nyilatkozott Stottról, hogy bár többször is lehetősége lett volna előreléphetni a ranglétrán, nem lett sem püspök, sem érsek, mert így jobban tudott fő feladatára, a vezetőképzésre koncentrálni. Élete végéig egy szerény, kétszobás londoni lakásban élt, írni pedig egy walesi farmra járt ki. Fél száz könyvének jogdíjából egy fillért sem

tartott meg magának, hanem a szegényebb országok teológiai irodalmának bővítésére fordította. A *Billy Graham* által 1974-ben összehívott, a svájci Lausanne-ban megrendezett világ-evangelizációs konferencia tartalmi előkészítése is az ő nevéhez fűződik. Ez a konferencia a világ addigi legtöbb misszionáriusát megmozgató eseménye volt. A dokumentumot, amelyet végül közösen elfogadtak, Stott fogalmazta meg. Ez a mai napig segítséget ad annak meghatározásához, mely keresztyén közösségeket tekinthetjük evangéliumi hívőknek.

2007-ben, 86 évesen ment nyugdíjba, de továbbra is tanított teológiát. Több mint 40 könyvet írt. Írásai, előadásai óriási hatást fejtettek ki a nemzetközi evangéliumi mozgalomra.

Emlékét úgy őrizhetjük meg a leginkább, ha olvassuk könyveit, és megfogadjuk a Szentírásra alapuló, megfontolt tanácsait. **Sinka Csaba**

„Az engedelmesség elvárása az általános keresztyén kötelezettség egy konkrét esete. Vagyis azt a parancsot, hogy asszonyok, engedelmeskedjétek (22. vers), megelőzi az az elvárás, hogy engedelmeskednünk kell egymásnak (21. vers). Ha tehát a feleségnek kötelessége, hogy feleségként engedelmeskedjék férjének, akkor viszont a férjnek mint Isten új társadalmi tagjának engedelmeskednie kell feleségének... A férjnek úgy kell szeretniük, ahogyan Krisztus tette... Ha egy keresztyén férj csak részben megvalósítja ezt az eszményt, már az evangéliumot hirdeti anélkül, hogy egyszer is szóra nyitotta volna ajkát, mert az emberek a szeretetnek azt a minőségét látják benne, amely Jézus Krisztust a keresztre vitte... A feleség engedelmesége nem más, mint a szeretet másik oldala... Mit jelent az, hogy engedelmeskedni? Azt, hogy magunkat adjuk valakinek. Mit jelent az, hogy szeretni? Azt, hogy magunkat adjuk valakiért, ahogyan Krisztus önmagát adta az egyházért. Így tehát az engedelmisség és a szeretet egyazon dolog két oldala, nevezetesen az önzetlen önfeláldozás, ami a tartós és fejlődő házasság alapja. Ne várják tehát a házastársak, hogy konfliktusok nélkül találják meg a harmóniát; arra kell törekedniük, hogy szereteten, tisztelősen és igazságon alapuló kapcsolatot építsenek ki...”

(Az Ef 5,21–33 összefoglalásaként írja John Stott Az Efezusi levél című könyvében. Budapest, cop. 1994, Harmat. /A Biblia ma./)